گردشگری

سفرهای خارجی در سه سناریو

براساس آخرین آمارهای سازمان جهانی گردشگری همه‌گیری ویروس کرونا منجر به کاهش ۲۲ درصدی ورود گردشگران بین‌المللی در ۳ ماه نخست سال ۲۰۲۰ شده است. طبق بررسی‌های سازمان جهانی گردشگری این بحران برای کل سال ۲۰۲۰ در مقایسه با آمار سال ۲۰۱۹ می‌تواند بین ۶۰ تا ۸۰ درصد کاهش داشته باشد. این کاهش بی‌سابقه وضعیت میلیون‌ها نفر را در معرض خطر قرار می‌دهد و پیشرفت‌های حاصل از پیشبرد اهداف توسعه پایدار را با کاهش بسیار تهدید می‌کند. سازمان جهانی گردشگری باتوجه به نحوه وقوع بحران کرونا سه سناریوی احتمالی را برای آینده گردشگری جهان ارزیابی کرده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، جهان با همه‌گیری کووید-۱۹ در یک شرایط اضطراری بهداشتی، اجتماعی و اقتصادی قرار گرفته است که بیشترین تاثیر را در بازار سفر و جهانگردی داشته که منجر به بسته‌شدن مرزهای زمینی و هوایی، محدودیت‌های سفر و بسته شدن هتل‌ها تقریبا در تمام کشورهای جهان شده است. این امر ضربه سهمگینی به بازار گردشگری جهان وارد کرده و منجر به کاهش ۲۲/۴ درصدی گردشگران ورودی بین‌المللی در ۳ ماه نخست ۲۰۲۰ شده است. از ۲۰ آوریل ۱۰۰ درصد از کل مقاصد گردشگری جهان برای جلوگیری از شیوع کرونا و مهار آن محدودیت‌های مختلفی را برای سفر و جهانگردی اتخاذ کرده که بر این اساس، حدود ۹۷ مقصد که ۴۵ درصد از کل مقاصد گردشگری جهان را شامل می‌شود مرزهای خود را به‌طور کامل برای گردشگران بستند. ۸۵ مقصد یعنی حدود ۳۰ درصد از مقاصد گردشگری جهان پروازهای بین‌المللی خود را کاملا متوقف کردند و ۳۹ مقصد شامل ۱۸ درصد از مقاصد گردشگری نیز با ایجاد محدودیت‌های متفاوت سفر مانع ورود مسافران از کشورهای مبدا خاص می‌شدند.

مطابق با آخرین بررسی‌های سازمان جهانی گردشگری در ماه مارس ۲۰۲۰ (سومین ماه از سال میلادی) به دلیل بستن مرزهای بسیاری از کشورها و جلوگیری از ورود گردشگران و همچنین ایجاد محدودیت‌های مسافرتی و تعطیلی فرودگاه‌ها و مرزهای ملی میزان ورود گردشگران بین‌المللی ۵۷ درصد کاهش داشته است. میزان گردشگران بین‌المللی در مارس ۲۰۲۰ حدود ۴۶/۳ میلیون نفر بوده است. در حالی که این رقم در سال ۲۰۱۹ حدود ۱۰۶/۸ میلیون نفر بوده است که باتوجه به این آمارها با کاهش ۶۷ میلیونی تعداد مسافران بین‌المللی و افت ۸۰ میلیارد دلار درآمد گردشگری همراه بوده است. اگرچه در ماه رقومیه گردشگری جهان با رشد ۲ درصدی همراه بوده است اما در قوریه با کاهش ۹ درصدی همراه شد و در ماه مارس ۵۷ درصد کاهش داشته است که در مجموع طی سه ماه نخست ۲۰۲۰ این کاهش مسافر به منفی ۲۲/۴ رسید. براساس این بررسی‌ها منطقه آسیا و اقیانوسیه بیشترین تاثیر را از شیوع کرونا داشته است که ۳۳ میلیون گردشگر طی سه ماه نخست ۲۰۲۰ کاهش داشته است و در اروپا این تاثیرپذیری کمتر بوده است. اما با حجم بالایی حدود ۲۲ میلیون نفر همراه بوده است.

چشم‌اندازهای گردشگری سال ۲۰۲۰ از زمان شیوع ویروس کرونا چند بار کاهش یافته است و همچنان پیش‌بینی‌ها قطعی و قابل اطمینان نیست. براساس سناریوهای حاضر احتمال کاهش ورودی بین ۵۸ تا ۷۸ درصد وجود دارد که این سناریوها بستگی به سرعت مهار، مدت زمان محدودیت سفر و بستن مرزها دارد. در سال ۲۰۲۰ سه سناریو براساس سه تاریخ احتمالی بازشدن تدریجی مرزهای بین‌المللی وجود دارد. براساس این سه سناریو تاثیر کاهش تقاضای سفرهای بین‌المللی منجر به رکود ۸۵۰ میلیون تا ۱/۱ میلیارد نفر توریست خارجی خواهد شد که با کاهش بین ۱۰۰ تا ۱۲۰ میلیون شغل مستقیم در حوزه گردشگری در معرض خطر قرار خواهد گرفت. سناریوهای موجود سه الگوی تغییر ماهانه در ورودی‌ها را از آوریل (ماه چهارم) تا دسامبر (ماه آخر) ۲۰۲۰ منعکس می‌کند که البته این قرضیه‌ها منوط به باز شدن مرزهای ملی و بین‌المللی و برداشتن محدودیت‌های سفر است. سناریوی اول بازشدن تدریجی مرزهای بین‌المللی و کاهش محدودیت‌های سفر را در اوایل ماه اولیه (اواخر تیر و اوایل مرداد) درنظر گرفته است که تا آن زمان میزان ورود گردشگران خارجی با کاهش ۵۸ درصدی در مقایسه با سال ۲۰۱۹ مواجه خواهد شد. این سناریو ورود گردشگران بین‌المللی را با کاهش ۸۵ میلیون نفری ارزیابی کرده است که درآمدهای حاصل از گردشگری نیز با کاهش ۶۴ درصدی یعنی مبلغی معادل ۹۱۰ میلیارد دلار مواجه خواهد شد.

سناریوی دوم، اول سپتامبر (اواخر شهریور و اوایل مهر) را زمان احتمالی بازشدن تدریجی مرزهای بین‌المللی و کاهش محدودیت‌های سفر درنظر گرفته است که برآوردها حاکی از آن است که در این تاریخ میزان رکود ورود توریست‌های خارجی منفی ۷۰ درصد خواهد بود. در این زمان کاهش ورودی گردشگران به یک میلیارد نفر خواهد رسید که با کاهش ۷۳ درصدی درآمد با رکود یک تریلیون دلاری مواجه خواهد شد. بازشدن تدریجی مرزها و کاهش محدودیت‌های سفر در سناریوی سوم را در اوایل دسامبر (اواخر پاییز) ارزیابی کرده‌اند که به این اساس ورود گردشگران بین‌المللی به ۷۸۱ درصد کاهش رو به رو خواهد شد که کاهش تعداد گردشگران بین‌المللی ۱/۱ میلیارد نفر خواهد بود. میزان درآمد حاصل از گردشگری نیز با رکود حدود ۲/۲ تریلیون دلاری همراه خواهد بود که در مقایسه با سال ۲۰۱۹ با کاهش ۷۹ درصدی مواجه می‌شود.

البته سناریوها در الگوهای تغییر ماهانه به‌طور خاص عوامل اقتصادی را درنظر نمی‌گیرد. اگرچه رکود اقتصادی ناشی از همه‌گیری کرونا تاثیرات عمده‌ای در گردشگری بین‌المللی در کوتاه‌مدت و میان‌مدت می‌گذارد و میزان هزینه‌کرد گردشگران تاثیر خواهد گذاشت.

پاندمی کرونا تقریبا بدترین بحرانی است که گردشگری بین‌الملل از سال ۱۹۵۰ یعنی آغاز محاسبات اعداد و ارقام گردشگری با آن مواجه شده که منجر به توقف ناگهانی رشد توسعه پایدار گردشگری طی دوره ۱۰ ساله از زمان بحران مالی ۲۰۰۹ شده است. این تاثیرات در مناطق مختلف با درجه‌های مختلفی رخ خواهد داد. باتوجه به نداشته‌ترین بودن مدت زمان محدودیت‌های سفر به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا و رکود اقتصاد جهانی که براساس برآوردها منفی ۳ درصد خواهد بود چالش‌های بسیاری پیش روی جهان است. به این منظور کشورها در سراسر جهان اقدامات گسترده‌ای برای کاهش تاثیر کووید-۱۹ و همچنین ایجاد شرایط برای بهبود بخش گردشگری انجام می‌دهند.

اما با این حال براساس تخمین‌های صورت‌گرفته در سال ۲۰۲۱ احتمال صعود دوباره بازار گردشگری وجود دارد که ابتدا از منطقه آسیا و اقیانوسیه آغاز خواهد شد. کارشناسان ارزیابی کرده‌اند که روند رویه رشد بهبود گردشگری احتمالا از سه ماه پایانی ۲۰۲۰ آغاز می‌شود اما در سال ۲۰۲۱ بهبودی محسوس خواهد داشت.

براساس بررسی‌های کارشناسان گردشگری داخلی سریع‌تر از گردشگری بین‌المللی شرایط بهبودی را به‌دست خواهد آورد. گردشگری داخلی احتمالا از ماه می (هم‌اکنون) آغاز می‌شود که براساس برآوردها بین ماه‌های ۱۴ درصد رشد خواهد داشت که این رقم در ژوئیه تا سپتامبر ۴۵ درصد رشد در اکتبر تا دسامبر ۲۵ درصد رشد و در سال ۲۰۲۱ حدود ۱۵ درصد خواهد کرد. گردشگری بین‌المللی در سال ۲۰۲۰ با روند رشد بسیار کمی همراه خواهد بود. براساس تخمین‌های صورت گرفته گردشگری بین‌المللی بین می تا ژوئن تنها ۳ درصد رشد خواهد داشت اما در ماه‌های بعد با سرعت بیشتری روند رشد را طی خواهد کرد. بین ماه‌های ژوئیه تا سپتامبر حدود ۲۴ درصد رشد در ماه‌های اکتبر تا دسامبر ۳۴ درصد رشد و در سال ۲۰۲۱ حدود ۳۹ درصد رشد خواهد داشت.

بضاعتی پور خبر داد:

احداث پارک موضوعی دوستدارِ کودک در کرج

اولین پارک موضوعی دوستدار کودک در البرز در ضلع شرقی پارک نیوت ساخته خواهد شد.

به گزارش پیام آشنا، پیمان بضاعتی پور با اشاره به اینکه پارک موضوعی دوستدار کودک به منظور خدمات رسانی به خانواده ها و کودکان و با اهداف دستیابی به استانداردهای شهر دوستدار کودک و افزایش مشارکت پذیری کودکان در شهر کرج احداث می شود، گفت: در پارک موضوعی دوستدار کودک فضای بازی، سرگرمی و آموزشی برای سه گروه سنی خردسالان، کودکان و نوجوانان پیش بینی خواهد شد.

وی گفته وی پروژه پارک دوستدار کودک با محوریت تقویت قوای جسمانی و جمله ذکری، تقویت قوای ادراکی و شناختی و تقویت قوه خلاقیت کودکان ایجاد می شود.

رئیس سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری کرج با بیان اینکه اولین پارک موضوعی دوستدار کودک در زمین خالی شمال شرقی پارک نیوت ساخته خواهد شد، توضیح داد: این زمین ها در گذشته به دلیل بلا تکلیف و بدون برنامه اجرایی مشخص به محل دپوی فضای سبز و عمران منطقه ۸ تبدیل شده بود که با ارائه طرحی از سوی سازمان سیما منظر و با مشارکت این منطقه به پارک تبدیل خواهد شد.

این مسئول با بیان اینکه توجه به نیازهای کودکان در احداث تجهیز ایمن سازی و استاندارد سازی زمین های بازی و مکان های تفریحی در بوستان ها همواره مورد توجه مدیران و مسئولان مدیریت شهری کرج بوده است، گفت: پارک ویژه نابینایان، پارک محیط بان (حیات وحش) و ۲ پارک باتوان جهان و ریحان و پارک ملی ایران کوچک با تجلی فرهنگ ۳۱ استان کشور از جمله این دغدغه ها بوده که تاکنون به ثمر نشسته است.

معیشت تاکسیرانان و اقتصاد خانوارها در تعیین نرخ کرایه تاکسی لحاظ شد

رئیس کمیسیون عمران، ترافیک و حمل و نقل شورای اسلامی شهر کرج گفت: معیشت تاکسیرانان و اقتصاد خانوارها در تعیین نرخ کرایه خطوط تاکسی در سال ۹۹ لحاظ شد و طبق مصوبه شورای اسلامی شهر، افزایش ۲۵ درصدی داشته است.

به گزارش پیام آشنا، مهدی حاجی قاسمی با بیان اینکه تعیین نرخ کرایه تاکسی از وظایف قانونی شورای اسلامی شهر است، افزود: تاکسیرانان به عنوان قشری زحمتکش عمدتاً درآمد دیگری ندارند و گرچه ما تمایلی به افزایش کرایه نداریم لکن نمی توان از تورم سالانه و هزینه های سوخت، تعمیر و نگهداری خودرو و فشار زندگی به سادگی گذشت لذا همه ساله مبلغ اندکی به نرخ سال قبل افزوده می شود.

وی ادامه داد: به جرأت می توان گفت که توجه به حوزه حمل و نقل عمومی در دوره کنونی مدیریت شهر یک رکورد بسیار متمایز را فراوار گذشته است. در سال گذشته ۴۵ دستگاه اتوبوس نو وارد ناوگان شد و ۲۰ دستگاه اتوبوس فرسوده مورد بازسازی قرار گرفت و همچنین تقویت و اصلاح خطوط اتوبوسرانی برای اجرا در سال ۹۹ مصوب گردیده است.

این مسئول به شهروندان وعده کرد: با اصلاح خطوط در سال جاری، مسافرین درون شهری در خیابان شهید بهشتی و سایر نقاط متراکم و مرکزی در فاصله کمتر از ۱۰ الی ۱۵ دقیقه به اتوبوس دسترسی خواهند داشت و با اجرای شبکه فیدر اتوبوسرانی در کرج نارضایتی ها از حمل و نقل عمومی کاهش چشمگیری می یابد.

عضو ناظر بر عملکرد سازمان حمل و نقل بار و مسافر شهرداری کرج در پایان عنوان کرد: در شرایط فعلی به جهت زیست محیطی، کاهش مشکلات شهری و تعدیل هزینه های سفر گزینه ای مناسب تر از نوسازی و تقویت ناوگان اتوبوسرانی و تاکسیرانی نداریم که گزینه های مختلفی بررسی و صوب شده است که همچون انتشار اوراق صکوک یا واگذاری اتوبوس های فرسوده به بخش خصوصی در حال اجرا هستند.

چگونه گرفتار بحران خودساخته نشویم؟

یکی از رایج‌ترین اشتباهات رهبری سازمانی، اشتباه گرفتن بحران با فاجعه است. گاهی هم این اشتباه برعکس اتفاق می‌افتد و فاجعه با بحران اشتباه گرفته می‌شود و رفتار مناسب در قبال آنها انجام نمی‌شود. بحران (crisis) از واژه‌ای یونانی ریشه گرفته است که معنای آن «تصمیم گرفتن» می‌شود در یک واژه پزشکی باستانی، بحران برای توصیف لحظه‌ای سرنوشت‌ساز استفاده می‌شود که یک بدن بیمار به دست احیا یا ابست (یا حتی مرگ) حرکت می‌کند. در طرف مقابل، فاجعه (disaster) قرار دارد که معنای لغوی آن «یک ستاره بدیمن» است؛ ستاره‌ای که کنترل آن در دست ما نیست و نمونه آن یک سال تاسف‌بار برای کشاورزی با یک بیماری فراگیر جهانی است.

با این تعاریف، در زمان وقوع یک بحران (که براساس تعریف قدرت تصمیم‌گیری و اثرگذاری بر آن داریم) با شرایط سرنوشت‌سازی مواجه هستیم که باید تصمیمی سرنوشت‌ساز بگیریم. در این لحظات باید تصمیم بگیریم که چه اقداماتی باید انجام شده و در چه مسیری حرکت کنیم. اما یک فاجعه، پایان تصمیم‌گیری‌هاست. البته بحران و فاجعه می‌توانند دقیقا در یک زمان اتفاق بیفتند. تفاوت آنها، میزان اثرداری ما است. در فاجعه ما هیچ کنترل و حق انتخابی بر پیامدها نداریم و در بحران، هنوز اوضاع در کنترل و ویلاست به تصمیمات ماست.

با توجه به این تفاوت‌ها نیاز است که بتوان بحران را از فاجعه تشخیص داد و در مقابل هر کدام از آنها رفتار متناسب در پیش گرفت. زمانی ما یک بحران را با فاجعه اشتباه می‌گیریم (و رفتار نامناسب نشان می‌دهیم)، که کار خود را رها کرده، نسبت به ماجرا اثرگذاری خودبی‌تفاوت شویم یا بدتر از آن، به دنبال فردی بگردیم تا او را برای بدقابالی خود سرزنش کنیم. اشتباه ما این است که زمان خود را صرف بررسی میزان آزادی عمل خود و گزینه‌های مختلف تصمیم‌گیری‌مان نمی‌کنیم. در طرف مقابل، اشتباه گرفتن یک فاجعه با بحران و رفتار نامناسب زمانی است که بیهوده برای تغییر شرایط می‌کوشیم و افراد را مسئول کارهایی می‌دانیم که تحت کنترلشان نیست. سازمانی که با بحران کرونا مواجه شده است و بدون تعمق کافی دست از کار برمی‌دارد و بدون توجه کافی، کارکنان خود را اخراج می‌کند، در یک زمان دچار دو مرتکب هر دوی این اشتباهات شده است.

در روز کار کنونی که تغییرات سریع و ناخوشایند به اوج خود رسیده‌اند، سازمان‌ها چگونه می‌توانند بین بحران و فاجعه تمایز قائل شده و تصمیم‌گیری‌های مناسبی داشته باشند؟ آنها چگونه می‌توانند شرایط موجود را به خوبی درک کنند و اقدامات مورد نیاز را انجام دهند؟ ما براساس پژوهش‌ها و مطالعات این قرآیند را به ۵ گام وابسته به هم تقسیم کردیم.

۱- بازنگری در ایعاد کار

فاجعه، نقطه پایان کار است. اما اگر به بازنگری در ماهیت کار نپردازیم، نمی‌توانیم متوجه شویم که آیا به نقطه پایان رسیده‌ایم یا خیر.

پس از بحران مالی سال ۲۰۰۸ و ورشکستگی تعداد قرواولی از شرکت‌های جهان، به نظر می‌رسید که شرکت استخدامی کورن فری (Korn/ Ferry) به نقطه پایان رسیده و با فاجعه مواجه است. اما در عوض، آنها متوجه شدند کاری که انجام می‌دهند، لحاظ مختلفی دارد. آنها به جای تمرکز بر استخدام، به پُمد دیگری از کار خود توجه کردند که پُمدی قرعی در ظرفیت کاری‌شان به نظر می‌رسید که مربوط تخصص در شیوه نگهداری و حفظ کارکنان. تمرکز کافی بر این جنبه متفاوت از کار و البته تمایل آنها به این تغییر، باعث نجات سازمان شد.

در هر سازمانی، تعداد محدودی از وظایف کاری، بیشترین توجه‌ها را به خود معطوف می‌کنند؛ جنبه‌ها و وظایفی که بیشترین وجهه، قدرت و سود را برای سازمان به دنبال می‌آورند. در لحظات سرنوشت‌ساز، لازم است که به سرعت به بازنگری در خود و ابعاد مختلف کارها پرداخت. تغییر نگاه به وظایف و کارهای جاری سازمان، گاهی می‌تواند باعث نجات شود. این سخن به معنای آن است که باید قهرمت کاملی از تمام وظایف و اقدامات (ریز و درشت) سازمان تهیه کرد.

یک دیپرستان دولتی را در نظر بگیرید؛ چنین دیپرستانی قطع یک مرکز جمع شدن دانش‌آموزان و معلمان برای کلاس‌های درس نیست. هر مدرسه، یک سازمان خدمات غذا، یک باشگاه اجتماعی، یک موزه دانش، یک مرکز بهداشت روانی و در بسیاری از نواحی فقیر و کارگری، یک پناهگاه روزانه برای بی‌خانمان‌هاست. مدارسی که به خوبی از این نقش‌های قرعی خود آگاه هستند، مانند مدرسه کولیج کرنر (Coolidge Corner) در شهر بروکلین ماساچوست آمریکا، به جای اخراج کارکنان خود، میزان خدمات غذایی خود را توسعه می‌دهند. یک هتل زنجیره‌ای که به تازگی با آنها کار می‌کردیم، مانند بسیاری از هتل‌های دیگر با کمبود مهمان مواجه شده بود اما تمام مدیریت این هتل، به خوبی متوجه شد که تخصص خوبی در خرید عمده اقلام غذایی یا کیفیت دارد و با تمرکز بر این جنبه قرعی از ظرفیت خود، توانست از دوران قرنطینه به خوبی عبور کند.

۲- همفکری با ذی‌نفعان

گفتیم که تفاوت بین بحران و فاجعه، میزان آزادی عمل است. این آزادی عمل همیشه در روابط با دیگر افراد خود رانشان می‌دهد.

بسیاری از سازمان‌ها در شرایط دشوار، دچار شرم و هراس می‌شوند و به دنبال کمک مشاوره یا زمان گرفتن از ذی‌نفعان خود برنمی‌آیند. در شرایط عادی و غیربحرانی، سازمان‌ها معمولا ذی‌نفعان خود را براساس قدرت و منافعشان طبقه‌بندی می‌کنند؛ به این صورت که قدرتمندترین و پرمنافع‌ترین ذی‌نفعان را نزدیک‌ و راضی نگه می‌دارند و نسبت به ذی‌نفعان کم‌قدرت و کم‌منفعت توجه چندانی ندارند. این شیوه مرسوم نگاه به ذی‌نفعان در شرایط بحرانی کارآیی ندارد. سازمان‌ها باید به سرعت نگاه خود را به ذی‌نفعان تغییر داده و به دنبال منابع بالقوه حمایت بگردند. کاهش سرعت قرآیندهای کلیدی در یک سازمان، در زمان بحران‌ها بسیار مهم است اما بدون بازنگری در جایگاه ذی‌نفعان، چنین کاری شدنی نیست.

یکی دیگر از موکلان ما یک شرکت زیست‌فناوری بود که ماموریت اجتماعی مهمی بر دوش داشت. این شرکت با آنکه در یک فرد دولت به دلیل حمایت‌ها، نظر می‌رسید تخصص در تعطیلی فعالیت‌های غیرضروری می‌دهد، همچنان با همان انرژی و قدرت پیشین به دنبال کسب مجوز محصول اصلی خود بود. مدیریت شرکت تصور می‌کرد که اگر برای کسب مجوز صبر کند، ورشکست خواهد شد؛ چرا که به باور آنها ذی‌نفعان (و به ویژه سرمایه‌گذاران)، شرکت حاضر به صبر و ارائه فرصت بیشتر به شرکت نمی‌شدند. در هر صورت، طیف گزینه‌های پیش‌روی شرکت‌ها به هیچوجه به اندازه تصور آنها محدود نبود. این شرکت‌ها پس از بررسی نظرات سرمایه‌گذاران خود، متوجه شدند که اعتماد آنها از بین نرفته است و حاضرند علاوه بر اعطای زمان بیشتر برای دستیابی به اهداف، اندکی در برنامه کاری شرکت هم قعطاف ایجاد کرده و به تولید محصول جدیدی با توجه به شرایط موجود بحران کرونا بپردازند. غیرمنتظره‌تر از آن، جامعه نیز نسبت به محصول جدید ابراز تمایل می‌کرد و مصرف‌کنندگان بالقوه آن از همان پیش از شروع طراحی، حمایت خود را از محصول احتمالی اعلام می‌کردند. با مواجهه واقعیت و برس‌وجو از نظرات ذی‌نفعان مختلف، آنها توانستند از روشنفکری و تعطیلی کامل کسب‌وکار خود اجتناب کنند.

۳- گوش سپردن به صداهای ناشنیده

تشخیص تفاوت بین بحران و فاجعه، قرآیندی از درون‌نگری و گوش دادن به ندای درونی است. اما قرد از کجا می‌تواند مطمئن شود که به تمام گزینه‌ها و شرایط موجود اندیشیده است؟

مسأله آن است که یک قرد به تنهایی نمی‌تواند به درک کاملی از شرایط برسد. یکی از استراتژی‌های مناسب بررسی نظرات قرادی است که در کف سازمان، عملیات اجرایی را بر عهده دارند. کارگران کارخانه یا به‌عنوان مثال، اپراتورهای بانک، به خوبی از شرایط اطلاع دارند. آنها می‌دانند که چه ضایعاتی ایجاد می‌شوند، چه دوباره‌کاری‌ها و اتلاف‌هایی در قرآیندها ایجاد می‌شود و چه قرصت‌های بالقوه‌ای از دست می‌روند. پروژه دوهمی که شرکت زیست‌فناوری قرار شد پیگیری کند، مشخص شد که در ابتدا رد شده و کنار گذاشته شده است.

در بحران‌ها نیاز است که به صداهای ناشنیده شده و حتی شاکیان دائمی خود رجوع کرد؛ به کسانی که همیشه پروژه‌های پرهزینه و به ظاهر توجیه‌ناپذیر پیشنهاد می‌دهند و به نظر می‌رسد تفکراتی منطقی ندارند. قدرت مثبت متحرکان یا دگراندیشان (کسانی که کل سیستم را به چالش حساب کارآمدی خود بگذارد) از درون متلاشی می‌شود و ذی‌نفعان را قراری می‌دهد اما اگر ذی‌نفعان متقاعد شوند که تنش و بار موجود بر دوش همگان توزیع می‌شود، راحل‌ها هم جمعی خواهد بود و هیچ‌کس شرکت را ترک نخواهد کرد. تصمیم‌گیری درباره این مسائل دشوار زمانی موثر واقع می‌شود که همه در آن نقش داشته باشند و برای موفقیت برنامه جدید بکوشند. کلید اینرخش بودن این شیوه، متاکره جمعی و محترمانه با تمام ذی‌نفعان است. البته زمانی که در فرقیت کاری‌شان به نقطه پایان خود رسیده‌اند، قرآیند متاکره را باید ادامه داد. به این صورت، ذی‌نفعان به‌طور مستمر روی تصمیمات و اقدامات نظارت خواهند داشت و اعتبار و تصمیم‌گیری‌ها تا حد ممکن جمعی خواهد بود. زمانی که اقدامات و نتایج آن، بین افراد مختلف توزیع شود، مرز بین فاجعه و بحران، شکل درست خود را نشان خواهد داد.

مترجم: مهدی نیکوئی

اخبار

انعقاد قراردادهای جدید برای تامین پله‌برقی مترو

مدیرعامل شرکت متروی تهران از انعقاد قرارداد تامین بیش از ۲۳۰ دستگاه پله برقی ساخت داخل برای متروی پایتخت خبر داد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از فارس، علی امام مدیرعامل شرکت متروی تهران درباره تامین پله برقی برای متروی پایتخت اظهار کرد: این پله‌ها طی قراردادهای جداگانه با سه سازنده مختلف داخلی انجام شده و بخشی نیز در حال انجام است که از این تعداد ۱۶ دستگاه پله برقی ایستگاه برج میلاد تا مرداد و ۱۰ دستگاه پله برقی ورودی شمالی ایستگاه معلاتی تا پایان مهر امسال نصب خواهند شد.

وی افزود: در صورت تامین منابع مالی، ۶۴ دستگاه از پله برقی‌ها نیز تا پایان سال در خط ۷ مترو تهران به بهره‌برداری خواهند رسید. همچنین در جهت حمایت از تولید داخل، قرارداد ۷۰ دستگاه آسانسور برای خط ۷، ۵۰ دستگاه آسانسور برای خط ۶ و ۴۹ دستگاه آسانسور برای خطوط ۳،۴ و ۵ نیز به سازندگان داخلی ابلاغ شده است.

امام با اشاره به اینکه ارزش ریالی این پروژه حدود ۴۰۰ میلیون تومان است که در قازهای مختلف و متناسب با رتبه زمان‌بندی افتتاح ایستگاه‌ها ابلاغ خواهند شد، خاطرنشان کرد: این پله برقی‌ها و آسانسورها محصول تلاش متخصصان کشور و ساخت داخل است.

وی با اشاره به تلاش‌های کارگروه ساخت داخل متروی تهران برای بومی‌سازی قطعات و تجهیزات مختلف در مترو گفت: از قوردین ۹۸، به دلیل تحریم و در جهت پیشبرد اهداف ملی و صرفه‌جویی ارزی، کارگروهی متشکل از متخصصان و مشاوران حوزه ریلی در مترو تهران شکل گرفت. هدف و وظیفه این کارگروه، شناسایی تولیدکنندگان مستعد و صاحب صلاحیت برای بومی‌سازی تجهیزات ریلی مورد نیاز متروبوده است.

مدیرعامل شرکت متروی تهران گفت: در این راستا تولیدکنندگان مختلف مورد ارزیابی قرار گرفتند. با توجه به نوع تجهیز، تعداد و زمان موجود برای بهره‌برداری، برای هر یک از تولیدکنندگان برنامه‌ای در جهت بومی‌سازی دیده شد که به تدریج و با حمایت‌های مترو تهران، درصد بومی‌سازی افزایش می‌یابد.

وی گفت: اولین نتایج تلاش‌های این کارگروه، راه‌اندازی و بهره‌برداری چهار دستگاه آسانسور در خط ۷ و انعقاد قرارداد پله برقی‌ها و آسانسورها است. همچنین در حال حاضر بخشی از تجهیزات پله‌برقی‌ها و آسانسورها در داخل کشور ساخته می‌شود و در تلاشیم که با حمایت از تولیدکنندگان، این سهم را در آینده افزایش دهیم.

امام افزود: بدون شک در شرایط کنونی اقتصادی و تحریم‌ها این اقدام ضمن سرعت بخشیدن به تامین پله‌برقی و آسانسور برای ایستگاه‌ها و صرفه‌جویی ارزی، منجر به اشتغال تعداد زیادی از هموطنانمان نیز خواهد شد.

وی گفت: در جهت رعایت نکات ایمنی و کیفیت محصولات، همه مراحل ساخت، نصب و راه‌اندازی پله برقی‌ها و آسانسورهای ساخت داخل تحت نظارت شرکت‌های بازرسی، کنترل کیفیت و صاحب صلاحیت بین‌المللی این حوزه و مشاور در جهت اخذ استاندارد ISO 9001 انجام شده است.

ماجرای فروشنده‌های غیرجدی در بازار مسکن

کاهش قابل‌های تکراری نزد بنگاه‌ها و موتورهای جستجوی ملکی نشان می‌دهد بسیاری از فروشنده‌های بازار ملک این روزها قصدشان برای فروش در اولین زمان ممکن جدی نیست و بیشتر در صدد به دست آوردن مظنه قیمتی هستند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، فروشنده‌های بازار مسکن این روزها هیچ راهنمای قیمتی روشنی ندارند و ساماندهی که بتوانند به آن رجوع کنند تا از آخرین قیمت‌های قطعی معاملات ملک در هر منطقه مطلع شوند، در اختیارشان نیست. در نتیجه برای به دست آوردن مظنه قیمتی باید به واسطه‌ها رجوع کنند. در این بین برخی از فروشنده‌ها نیز بالاترین قیمت پیشنهادی ممکن را برای فروش اعلام می‌کنند تا بدانند آیا در آن سطوح قیمتی هم خریداری برای آپارتمان آنها وجود دارد. اما اگر خریداری هم حاضر به معامله شود، به بهانه‌ای از فروش انصراف می‌دهند. این گروه از فروشنده‌ها معمولا آپارتمان خود را قفط نزد یک یا دو بنگاه قابل می‌کنند، چراکه اثرگذیه جدی برای فروش ندارند. بنابراین در نتیجه افزایش تعداد این فروشنده‌ها قابل‌های مشابه و تکراری نزد واسطه‌ها کاهش یافته است. نگاهی به دفاتر قابل واسطه‌ها گویای غیرتکراری بودن معمود آپارتمان‌های عرضه شده برای فروش است. در جدول زیر تعدادی از تازه‌ترین آپارتمان‌های قروشی گرداوری شده که در آنها قیمت «توافقی» اعلام شده است. در واقع فروشنده‌ها در تمامی با بازدید از سوی خریداران قیمت پیشنهادی خود را اعلام می‌کنند و در این جدول فقط کم و کیف عرضه به‌طور کلی بازتاب یافته است.

علت عدم نوسازی بافت‌های فرسوده تهران، اعتبار مالی است

نماینده مردم تهران در مجلس با اشاره به زلزله اخیر تهران گفت: ۴۰ درصد مردم تهران در بافت فرسوده زندگی می‌کنند و این وضعیت باعث تخریب حداکثری می‌شود.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، محمدرضا باقرمعی در بازدید از زلزله اخیر شهر تهران گفت: اگر در تهران زلزله با ریشتر بالا اتفاق بیفتد، میزان تخریب هولناک خواهد بود. ۴۰ درصد مردم تهران در بافت فرسوده زندگی می‌کنند و این وضعیت باعث تخریب حداکثری می‌شود. ساختمان‌ها غیر استاندارد و جمعیت در این مناطق بسیار زیاد است.

نماینده مردم تهران در مجلس با بیان اینکه عدم تأمین اعتبار نوسازی بافت‌های فرسوده، باعث وضعیت قعلی است، گفت: در برنامه ششم توسعه دولت موظف شده است که هر ساله ۲۷۰ محله را بازسازی کند که این اتفاق نیفتاده است.

باقرمعی با بیان اینکه کمبود ایستگاه‌های هشدارهنده زلزله به علت تحریم است، تصریح کرد: در تهران تنها یک دستگاه هشدار دهنده در اطراف قیروز کوه وجود دارد. این دستگاه‌ها تکنولوژی بسیار پیشرفته‌ای دارد و ما امکان ساخت آنها را نداریم. سازمان نقشه‌برداری کشوری علت کمبود ایستگاه‌های هشدار و تحریم را دانسته است.

این عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به تمرکز جمعیت در تهران، گفت: شهرکهای قاملوی زیادی طی سالهای اخیر در تهران تشکیل شده است که ما نتوانستیم امکانات لازم در مواجهه با بحران را برای این شهرکها قراهم کنیم البته اساسا این حجم از جمعیت در تهران لزومی ندارد ما هم در مسائل امنیتی و هم در اشتغال به مشکل خودمایم. پشتیبانی این شهرها از نظر انرژی هم مشکل زا است.

باقرمعی در پایان با بیان اینکه هشدارها و مرزهای ما طرقیت‌های زیادی دارند، گفت: باز وجه‌های مرزی ما می‌تواند اشتغال سنتی در شرایط تحریم را زنده کند که ما برنامه‌ریزی برای این طرقیت‌ها نداشته‌ایم.